

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **Mgr. L. M.**, zastoupené JUDr. Dušanem Hebertem, Ph.D., obecným zmocněncem, bytem Zdeňka Fibicha 2734, Most, proti žalovanému: **Úřad práce České republiky**, se sídlem Karlovo náměstí 1359/1, Praha 28, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením této věci Krajským soudem v Ústí nad Labem,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 143/2013 je místně příslušný Krajský soud v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 3. 8. 2013, doručenou Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále též „krajský soud“) dne 4. 8. 2013, se žalobkyně domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného a žádá o osvobození od soudních poplatků. Nečinnost žalovaného spatřuje žalobkyně v tom, že nebylo rozhodnuto o její žádosti o dorovnání státní sociální podpory – rodičovského příspěvku – ze snížené výměry na výměru základní.

Usnesením ze dne 7. 8. 2013, čj. 15 A 97/2013 - 27, krajský soud postoupil věc k vyřízení Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Dospěl totiž k závěru, že k řízení o žalobě není místně příslušný, neboť správním orgánem, který vydal rozhodnutí v prvním stupni, je Úřad práce České republiky, jehož sídlem je Praha. Odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2013, čj. Nad 19/2012 – 67. Uvedl také, že zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ani jiný právní předpis nestanoví ve vztahu k Úřadu práce výjimku z obecného pravidla obsaženého v § 7 odst. 2 s. ř. s.

Městský soud však s tímto názorem krajského soudu a s postoupením věci nesouhlasil s odůvodněním, že místní příslušnost krajského soudu k projednání žalob se ve věcech státní sociální podpory řídí ustanovením § 7 odst. 3 s. ř. s., které je ve vztahu speciality k § 7 odst. 2 s. ř. s. Podle § 7 odst. 3 s. ř. s. je místní příslušnost krajského soudu upravena tak, že rozhodné je bydliště navrhovatele (žalobce), nikoliv sídlo správního orgánu. Vzhledem k tomu, že bydliště žalobkyně je v Mostě, není městský soud k projednání žaloby místně příslušný. V souladu s § 7 odst. 5 s. ř. s. proto městský soud připsal ze dne 1. 10. 2013 předložil spis k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu, který věc posoudil následovně.

Z § 7 odst. 5 s. ř. s. vyplývá, že není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud

s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

Pravidla o určení místní příslušnosti soudů k projednávání žalob ve správním soudnictví obsahuje jednak § 7 odst. 2 s. ř. s., podle kterého platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti. Dále § 7 odst. 3 s. ř. s. s účinností novely zákonem č. 396/2012 Sb. od 26. 11. 2012 stanoví, že ve věcech důchodového pojištění, úrazového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody a ve věcech zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, dávek státní sociální podpory, dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením, příspěvku na péči a dávek pomoci v hmotné nouzi, je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.

Předmětem nyní projednávané věci jsou dávky státní sociální podpory, proto se pro určení místní příslušnosti krajského soudu použije pravidlo stanovené v § 7 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto dává městskému soudu za pravdu, že vzhledem k tomu, že se bydliště žalobkyně nachází v obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem, je tento soud příslušný v dané věci rozhodnout.

Za nepatřičný je třeba považovat odkaz krajského soudu na usnesení Nejvyššího správního soudu čj. Nad 19/2012 – 67, kde byl v obdobné věci shledán místně příslušným městský soud. Uvedené rozhodnutí se totiž vztahovalo ke znění soudního řádu správního před novelou provedenou zákonem č. 396/2012 Sb., ve kterém se § 7 odst. 3 s. ř. s. na rozhodování ve věcech dávek státní sociální podpory nevztahoval.

Na základě výše uvedeného proto Nejvyšší správní soud shledal nesouhlas městského soudu s postoupením věci důvodným, a proto rozhodl podle § 7 odst. 5 s. ř. s. tak, že k řízení o návrhu (žalobě) proti rozhodnutí žalovaného je místně příslušný Krajský soud v Ústí nad Labem. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu